

dal mně abych mu dal několik odporučejících slov do Zlaté Prahy, an na swém cestování žáda: toto staroslavné slowanské sydelni město nawštíviti; ja se osmeluji Wás požádati, by ste napomocen byl, by sweho cíle došel. On je rozeny macedonsky Bulhar ze Soluna, a zbýra dobrowolné dari obnoweni chramu archanjele Michala w Jerusaleme...

D-r Jan Šafarik, zemský bibliotekar.

1866 г.

№ 180. **Радовишъ, Робово (Струмишко).**

За зараждането на българския духъ въ Радовишко и Струмишко е интересна слѣдната бѣлѣжка на единъ печатанъ апостолъ, сега въ Етнографския музей въ София:

Назнаменѣемъ ко сѣи Апостолъ книгѣ когатѣ ѡзъ папа Ане Темѣлковичъ ѡ Радовишъ доидѣхъ ѡ село Робово за да сѣлѣжимъ болгарски церкѣвни редѣ и сѣки дрѣги редѣке болгарски а не дрѣгѣ. 1866: апрѣ 18 папа Ане Темѣлковичъ).

1866 г.

№ 181. **Сръбска земя.**

Въ отговоръ на хърватската партия на Старчевича, която не признавала отдѣленъ сръбски народъ отъ хърватския, извѣстниятъ сръбски поетъ Йованъ Йовановичъ Змай написалъ стихотворението „Нема Срба!“ Въ него поетътъ изрежда областитѣ, дѣто живѣятъ сърби, именно: Черна-гора, Босна, около Дрина и Сава, на изтокъ до Нѣготинъ, дѣто е надгробната плоча на Велко-войвода, отъ Сръмъ на сѣверъ до Пеща, на западъ до Загребъ. За Македония нѣма ни поменъ. Ето съотвѣтнитѣ за това стихове:

Даклем, нема Срба! — Нема, нема, нема!
Веле наши браћа, велики Хрвати.

А ко је оно што с'у Црној Гори
За слободу бори?

А ко је оно, тужна ли му мати,
Што у сузној Босни за крс часни пати?

А ко је оно око Дрине, Саве,
Што диже барјак светитеља Саве?

А ко је оно што прикупља моћи,